

De Maistre, Xavier: *Viatge al voltant de la meua cambra*, col. «Breviaris», 8, 142 pàgs.

Espinal, M. Teresa: *Diccionari de sinònims de frases fetes*, en coedició amb Universitat Autònoma de Barcelona i Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1.578 pàgs.

García López, Àngel: *Arte y parte*, col. «Aula de poesia», 16 pàgs.

D'Holbach, Paul Thiry: *El cristianisme sense vels, o examen dels principis o dels efectes de la religió cristiana*, col. «Breviaris», 10, 184 pàgs.

Lapedra Civera, Ramon: *El coneixement nostre de cada dia*, col. «Universitat d'Estiu de Gandia», 48 pàgs.

López Rodríguez, Carlos (ed.): *Liber patrimonii Regii Valentiae*, col. «Fonts Històriques Valencianes», 24, 640 pàgs.

Lull García, José: *La astronomía en el antiguo Egipto* (2a edició), col. «Oberta», 376 pàgs.

Mira, Juan Luis: *Maquillando cadáveres*, col. «Teatro siglo XXI», 72 pàgs.

Oparin, Aleksandr I.; Haldane, J.B.S.: *L'origen de la vida*, col. «Breviaris», 11, 112 pàgs.

Reglà, Joan: *Comprendre el món*, col. «Assaig», 15, 240 pàgs.

Romero González, Joan: *Espanya inacabada*, 204 pàgs.

Romero, Joan i Farinós, Joaquín (eds.): *Gobernanza territorial en España. Claroscuros de un proceso a partir del estudio de casos*, col. «Desarrollo Territorial», 1, 428 pàgs.

Rossich, Albert (introducció i estudi): *La armonia del Parnàs de Francesc Vicent Garcia i Torres, rector de Vallfogona (Barcelona, 1703)*, en coedició amb la Univesitat de Barcelona, 406 pàgs.

Ruiz Vieytez, Eduardo J: *Minorías, inmigración y democracia en Europa. Una lectura multicultural de los derechos humanos*, col. «Drets Humans», 8, en coedició amb Tirant lo Blanch, 536 pàgs.

Torró i Abad, Josep: *El naixement d'una colònia. Dominació i resistència a la frontera valenciana (1238-1276)*, col. «Història», 262 pàgs.

Traverso, Enzo: *Els usos del passat*, col. «Assaig», 14, 164 pàgs.

Valiente Fernández, Celia: *El feminismo de Estado en España: el Instituto*

de la Mujer (1983-2003), col. «Quaderns Feministes», Institut de la Dona, 176 pàgs.

Vicent, Manuel: *Des del saber divers*, col. «Universitat d'Estiu de Gandia», 32 pàgs.

Wajcman, Judy: *El Tecnofeminismo*, col. «Feminismos», en coedició amb Ediciones Cátedra, 198 pàgs.

Zemon Davis, Natalie: *Pasión por la historia. Entrevista con Denis Crouzet*, col. «Història», en coedició amb Editorial Universidad de Granada, 176 pàgs.

REVISTES

Cronos. Cuadernos Valencianos de Historia de la Medicina y de la Ciencia, núm. 8, 290 pàgs.

Dilema. Revista de Filosofía, X/1 (2006), 108 pàgs.

Mètode, núm. 50: «Una història de violència. Bases biològiques de l'agressió humana», 144 pàgs.

Anuario Mètode 2006: «Cultivar la ciencia», 256 pàgs.

Revista Historia Psicología, 27-2/3, 386 pàgs.

En són tantes ja, que fa por pensar que aqueixa frase feta que diu: «u s'acostuma a tot» siga veritat. Perquè aleshores sí que estaríem perduts del tot, ja que significaria que admetríem com la cosa més natural del món que el nostre govern, el govern valencià, tingués, com de fet té, com a norma en la seua actuació, no només la ineficàcia més manifesta i el sectarisme més evident, sinó també el cinisme més descarat que desemboca en una autèntica befa continuada dels valors de sentit comú i decència mínims que se suposa ha d'observar qualsevol societat que es vulga dir civilitzada.

Per això, com per sort encara u no s'acostuma a aqueixa forma de fer política canallesca i aprofitada, rep amb sorpresa indignada decisions i actuacions del nostre Consell que no tenen un altre qualificatiu que el de burla. En el cas que comente, per enèsima vegada, burla a la llengua dels valencians i, de pas, insult a la intel·ligència de tots. Perquè, ¿de

Una burla més

quina altra manera pot qualificar-se el nomenament, el passat juny, del senyor Ricardo Bellveser com a membre de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua?

D'acord. Estem parlant de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, ja des del començament una mala broma pel seu plantejament més polític que científic i, per tant, per la seua composició, amb un important nombre d'acadèmics, començant per la comissària política que hi fa de presidenta, Ascensión Figueres, sense cap mena de qualificació per a ser-ho, si no és la de mediocritats intel·lectuals a sou del PP. ¿Què més dóna, se'm dirà, per tant, una altra? Perquè el perfil del senyor Bellveser, per molt que vulga el senyor

Castellano, que el proposà, no és un altre que el de ser un intel·lectualet a sou —en el seu cas a molts sous (membre del Consell Valencià de Cultura i del consell rector de l'IVAM, director de la Institució Alfons el Magnànim, director del programa *Encontres*, de Punt 2...), amb els diners de tots, és clar— del partit que governa, que ha fet tota la seua obra en castellà i que, no sols no ha estudiat ni usat el valencià, sinó que ha estat molts i molts anys un acarnissat militant contra la llengua que ara, suposadament, ha d'ajudar a «perfeccionar».

Però jo crec que sí que importa. I importa pel que he dit al principi, perquè, per molt repetitius que siguem els insults i les burles que el govern valencià dirigeix a la societat que diu representar, no ens hi podem acostumar, no podem veure'ls com «normals», primer pas per a justificar-los i, per tant, per a assumir «graciosament» la derrota.